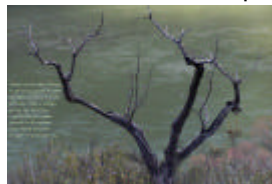


SOL · LITUDS

La sol·litud pot ser un regal o un càstig. Pot ser un bé desitjat, una oportunitat, un descans, o una trampa de la que no sabem escapar. Al llarg de la vida, ens anem enfrontant amb ella de molt diverses maneres. De vegades volgudament, i d'altres sense més remei, però en tot cas, sempre ens hi acabem trobant. I per sort és així, ja que no podríem gaudir de les "companyies" sense aquest espai que es va creant en la dialèctica dels nostres interiors. De les embranzides d'aquests esdeveniments anímics, aquesta proposta fa el que possiblement és la millor tramitació que en podem fer: embellir-los i expressar-los. Així podem contemplar-los amb distància i compartir-los amb qui consideri que val la pena fer-ho.



El maridatge entre poesia i fotografia contribueix a una percepció més íntegra d'aquests estats de sol·litud. Els llenguatges antics de la natura, dels cossos, de les llums, s'enriqueixen amb la companyia de les paraules, que els matissen, els complementen o els fan arribar més enllà, a les capes més racionals de la ment.



La totalitat de les imatges pertanyen a punts diversos d'Europa, baluard sempre de la filosofia de la introspecció. Les poesies formen part d l'obra personal de l'autor. Moltes d'elles han estat premiades en diversos certamens literaris. Han estat afegides a les fotografies a partir de punts en comú, de vegades més visibles, i de vegades partint de nexes en les sensacions transmeses.